

IZVAJANJE PROGRAMA ZDRAVJE V VRTCU

Oddelek: **LUČKE**

Starost otrok: 3–4 leta

Vzgojiteljica: **Mojca Antončič**, mag. prof. zgod. učenja

Vzgojiteljici predšolskih otrok – pomočnici vzgojiteljice: **Tanja Zadel Radmanovič**, vzg. predšol. otrok in **Urška Rupnik**, vzg. predšol. otrok

Vrtčevsko leto: 2019/2020



Pri Lučkah se je izvajanje programa Zdravje v vrtcu pričelo že zadnji dan v avgustu in se v letu 2019/2020 nadaljevalo z različnimi tematskimi sklopi ob dnevni rutini in ob nenačrtovanih dejavnostih. Veliko dejavnosti je bilo vezanih na letošnjo rdečo nit programa – Počutim se dobro.

Spodaj je opisanih nekaj vsebin, ki se nanašajo na program.

SKUPAJ V VRTCU

Skupina Lučke je bila oblikovana v začetku leta 2018/2019, v začetku tega leta pa so se ji pridružili še štirje otroci, ki so v prejšnjem letu obiskovali drugo skupino. Prvič v moji karieri smo imeli uvajalno obdobje cel mesec, čeprav ni bilo nobenega otroka, ki bi bil v vrtec na novo vključen.

Vsakič, ko začnemo vrtčevsko leto, se še posebej posvetimo novi situaciji – neglede na to, če so otroci novinci ali ne. Tokrat pa sva s sodelavko še posebej veliko časa namenili skupini in posameznikom ter jim omogočili dobro počutje, sprejemanje novosti, vrnitev v vrtčevsko rutino; skupino sva usmerjali k usklajenemu funkcioniranju. Menim, da je bilo to »uvajalno obdobje« še posebej dobro izkoriščeno, saj sva se ves mesec odzivali na trenutne razmere v skupini in reakcije

otrok. Vsak dan posebej sva lahko izkoristili situacijo, vsak dan vodili posameznike in skupino k skupnemu cilju. In vse naštetu je spodbujala tudi tema Skupaj v vrtcu.

Uvajalno obdobje z otroki, ki so se skupini pridružili 1. septembra, se je pričelo konec meseca avgusta, ko sem otroke obiskala v njihovi takratni skupini, se jim predstavila in jim povedala, da bodo v ponedeljek prišli »v drug vrtec«, kjer jih bom čakala jaz. V ponedeljek je sledilo spoznavanje s starši, pa tudi vidno presenečenje, ko sem njihovega otroka pozdravila z njegovim imenom. In takšno (individualno) in skupinsko delo (ter stremljenje k ciljem uvajalnega obdobja) se je nadaljevalo tudi v obdobju po 20. 9., ko smo že pričeli z novo temo.

SKRB ZA ZDRAVJE

Preden smo pričeli pospravljati igralnico, sem otrokom povedala, da gremo ven. Deček je vprašal, zakaj gremo ven ... Takrat nismo imeli niti časa niti materiala, s katerim bi mu to lahko razložila. Sem pa kasneje prinesla plakat z naslovom Skrb za zdravje, na katerem sem naredila zapise in ob njih fotografije, ki otroke asociirajo na dejavnosti za zdravje (PITJE VODE, HIGIENA, GIBANJE, SVEŽ ZRAK, ZDRAVA HRANA, SPANJE, DOBRO POČUTJE, VARNOST). O vsaki dejavnosti smo se pogovorili – vse moramo izvajati, da je poskrbljeno za naše zdravje. Nato sem otroke vprašala, kaj od navedenega počnemo, ko smo zunaj ... in skupaj smo naštetli najočitnejše ... in to še nekajkrat ponovili – ponavljali smo enkrat ali dvakrat v tednu, preden smo odšli ven. Ko je bilo videti, da otroci razumejo (vsaj s ponazoritvenim plakatom), zakaj odhajamo ven, smo si ogledali še ostale slike in se pogovarjali o dejavnostih, ki sodijo k posamezni sliki in kako jih izvajamo v praksi. In nato smo jih tudi izvajali. :-)

UMIVANJE ROK

Že lansko vrtčevsko leto smo otroke seznanjali S PRAVILNO TEHNIKO UMIVANJA ROK – do konca vrtčevskega leta so spoznali del tehnike in uporabljali pripomočke (milo, topla voda, papirnate brisačke). V mesecu oktobru sta se nam v igralnici pridružili medicinski sestri in otrokom (med drugim) predstavili celotno tehniko umivanja rok. Otroci so jo videli, vendar je niso usvojili, zato smo se o tem še večkrat pogovarjali (s celo skupino, velikokrat pa tudi individualno). Skupaj smo vadili, pri umivanju so bili otroci spodbujani, da uporabljajo toplo vodo, milo in pravilno tehniko. Navodilo je bilo – za vsako umivanje ena papirnata brisačka, največ dve.

Preden so se v tem vrtčevskem letu pričele zgoraj opisane dejavnosti, sem otrokom predstavila, kaj so mikrobi, kako pridejo v naše telo in kaj tam naredijo nevarni mikrobi (bolezen). Nato sem jim povedala, kako jih odstranimo z rok, da potem ne

pridejo v usta: s pravilnim umivanjem (topla voda, milo, tehnika umivanja). Vse našteto smo uporabljali pri umivanju rok. Npr. otroci si rok niso umivali, ker so bile umazane, pač pa zato, da so z njih umili mikrobe. Milo so uporabili, da so z njim odstranili mikrobe, saj samo z vodo ne gredo z rok. Po umivanju rok niso prijemale lijaka, saj so mikrobi z lijaka prišli nazaj na roke.

HIGIENA KAŠLJA IN KIHANJA

Spravilno higieno kašlja in kihanja smo otroke pričeli seznanjati že v mesecu septembru. Na roditeljskem sestanku je bila dejavnost predstavljena tudi staršem. V tem obdobju so se otroci šele srečali z izrazom mikrobi in smo jih uporabljali le pri spodbujanju umivanja rok. Kasneje – pozimi – pa smo ponovili, kaj so mikrobi in otrokom je bilo predstavljeno, da lahko mikrobi pridejo v naše telo tudi po zraku – skozi usta in nos. Takrat smo se pogovarjali, zakaj izvajamo higieno kašlja/kihanja in zakaj zračimo.

V praksi vsi otroci še niso usvojili higiene kašlja/kihanja. Nekateri še niso imeli priložnosti za vajo, saj še niso bili prehlajeni (vsaj ne v vrtcu). Drugi se zavedajo, kaj morajo narediti, vendar se v danem trenutku ne spomnijo – včasih dvignejo roko kasneje, ko so že prenehali kašljati, ali pa jih nekdo spomni – odrasel ali vrstnik. Veliko otrok je dejavnost avtomatiziralo. V vrtcu smo imeli nalogo, pri kateri smo snemali otroke. Na posnetku je bilo videti »zasanjanega« triletnega dečka (predvidevam, da je bil neprespan), pa je kljub temu imel notranjo stran komolca pred usti, ko je kihnil.

MALI SONČEK – ZELENİ

Glavni cilj programa Mali sonček je optimalno razvijati gibalne sposobnosti, še posebej koordinacijo (skladnost) gibanja in ravnotežje ter seznaniti najmlajše s čim več različnimi dejavnostmi. Mali sonček – zeleni je namenjen otrokom od 3. do 4. leta starosti in zajema 8 nalog, od katerih mora otrok opraviti vsaj 5 nalog, nakar dobi priznanje. Zaradi zaprtja vrtca v času vala okužb s koronavirusom nekaterih (načrtovanih) nalog na žalost nismo izvedli, pa tudi kasneje ne, saj se nismo smeli družiti z družinami, omejena je bila uporaba skupnih rekvizitov v vrtcu, otrok nismo spodbujali k oblikovanju skupin, držanju za roke ipd.

Smo pa od začetka leta, do meseca marca izvajali dejavnosti, ki so otroke pripravljale na naloge in s tem nadaljevali tudi po vrnitvi v vrtec. Dejavnosti so zajemale spodbujanje ravnotežja, gibanje v naravnem okolju, razvijanje koordinacije, seznanjanje z različnimi športnimi rekviziti in pripomočki ... Dejavnosti niso bile izvajane kot naloge za pridobitev priznanja v okviru programa Mali sonček – vsaka

dejavnost je bila motivirana na drugačen način: v sklopu teme, ki se je trenutno odvijala v skupini; z rekvizitom; z vsebino, ki je otroke pritegnila; s prostorom ...

TRAVNIK – med gibanjem in socialnimi interakcijami

Če želimo, da bo imel posameznik spoštljiv odnos do narave, mora imeti naravo rad. Da bi to dosegli pri otrocih, sva jih peljali v naravo (enkrat ... in še enkrat ... in še večkrat). V vrtcu smo spodbujani k odhodom v gozd, vendar 3-letniki iz naše enote tekom leta še niso zmogli hoje do gozda, ki je na drugi strani mesta, zato smo uporabljali bližnji travnik. Ob koncu leta pa smo zmogli tudi pot do gozda. Jeseni in pozimi smo večkrat izkoristili razmere in se v lepem vremenu (pa tudi ko je malo pihalo ali hladilo), odpravili na travnik.

Najprej so otroci potrebovali spodbude in usmeritve za igro na travniku, nato so pričeli izkoriščati družbo vrstnikov, nazadnje pa so poleg družbe izkoristili prostor – površine, vzpetine, naravni material ... Na travniku smo opazovali rastline, živali, žuželke, slano, premikajočo senco, ki so jo naredili oblaki, mišje potke in luknje, dvakrat smo opazili srno, približevali smo se sivim čapljam in gledali zajca, otroci so se igrali, izvajali naravne oblike gibanja, plezali so na drevesa, družili so se z vrstniki, se smejali in se imeli lepo.

In kako vem, da je otrokom iz skupine Lučke na travniku lepo? Ko gremo na travnik, vzamemo s seboj ustekleničeno vodo in kozarčke. In kadar otroci opazijo, da sem v igralnico prinesla vodo, pričnejo vriskati in vzklikati: »TRAVNIK, TRAVNIK ...«

AMPAK TEGA NE VIDIM!

Pri temi Ampak tega ne vidim! smo se osredotočili na čutila. Običajno stvari najprej pogledamo, tokrat pa smo otrokom postavili nekaj izzivov, pri katerih si z vidom niso mogli pomagati.

Pri PRVI NALOGI so imeli otroci na mizi štiri sadeže. Otrok je zamižal in v usta sem mu dala košček sadja. Z okusom je prepoznal, kaj ima v ustih. Sadež je poimenoval ali pa ga pokazal na mizi. Pri DRUGI NALOGI je otrok uporabljal vid in spomin. Na mizi so bili štirje predmeti. Otrok si jih je ogledal in se obrnil tako, da jih ni videl – v tem času sem en predmet pokrila z vedrom. Otrok je poizkusil ugotoviti, kaj je pod vedrom. Tudi Pri TRETJI NALOGI so otroci imeli na mizi štiri predmete. Enaki predmeti so bili tudi v neprosojni vreči. Otrok si je izbral predmet, ki ga je s tipom (brez uporabe vida) poiskal v vreči. Pri ČETRTI NALOGI so bili pripravljeni trije pari PVC-pokrovčkov. Pokrovčki so imeli v notranjosti pritrjeno različno strukturo – struktura v paru je bila enaka. Pokrovčki so bili obrnjeni tako, da otrok strukture ni videl. S tipom je ugotovil, katera pokrovčka imata enako strukturo. PETA NALOGA je bila gibalna urica na temo

Muca Copatarica. Po ogrevanju in razgibavanju so se otroci sezuli, strokovni delavki pa sva jim pripravili čutno pot – pot, na kateri so iskali svoje copate. Počasi so hodili po čutni poti in pri tem bili pozorni na občutke na stopalih. Jaz sem bila pri lestvi v obliki črke A, ki je predstavljala Mucino hiško. Tanja je (v enakomernih časovnih razmikih) na pot postavljala copate. Ko je otrok našel svoj copat, ga je prinesel do »Mucine hiške«, ga z vrha spustil vanjo in hiško (A-lestev) preplezal. Vrnil se je na čutno pot. Ko so bili vsi copati pri Muci, so otroci počakali, da jih je oprala in jim jih vrnila.

TACEK PACEK

TacekPacek je knjiga, ki jo je napisal Ken Brown. Glavni junak je kuža, ki se med igro umaže ... umije se in na koncu zabavnega dneva čist zaspi v svoji košari. Že ob branju/poslušanju so bili otroci navdušeni. »Packarija« pa je postala beseda meseca, ko smo idejo knjige pričeli izvajati v praksi. Otroci so se oblekli zaščitne haljice in na mize dobili rjavo barvo (velike količine). Z njo so packali po mizi, risali, uživali ... Nazadnje so se morali umiti, nekateri tudi preobleči, kar je bil za otroke (pa tudi vzgojiteljici) kar precejšen izziv. Vendar se je izplačalo. Zgodbo smo brali na začetku leta, ideja pa nas je spremljala vse leto: sicer smo otroke spodbujale, da se pri igri ne umažejo, ko pa je bila voda preveč zanimiva in kolena preblizu blatu, so se umili in preoblekli – in spet so bili čisti, a tokrat z izkušnjami, kako se pri packanju uživa. Po večkratnem branju pravljičice smo v telovadnici izvedli gibalno urico na temo *TacekPacek*, pri kateri so otroci podoživljali vsebino knjige. Del gibalne urice je bil poligon, na katerem so si otroci predstavljali, da so Tacki: Otrok hodi po klopi in skoči v blato (tj. na blazino). Otrok skače v blatne luže (tj. sonožno skače v obročje). Otrok se valja po blatu (tj. se z iztegnjenim telesom kotali po blazini). Otrok skoči v vodo (tj. sonožno skoči v višino – na modre blazine, visoke nekaj centimetrov).



TEDEN OTROKA – IMAM PRAVICO IMETI SE LEPO

V letu 2019 je bila tema tedna otroka Naše pravice. V naši enoti (22 skupin) imamo osem oddelkov, na našem oddelku so tri skupine. Ob tednu otroka smo se strokovne delavke odločile, da bomo izvedle dejavnosti z vsebino IMAM PRAVICO IMETI SE LEPO.

Z otroki smo se pogovarjale o otroštvu (otrok, učenju v otroštvu) in temi letošnjega tedna otroka, nato pa izvajali dejavnosti, pri katerih so otroci uživali: smejalna minuta, branje, predstavitev plesne šole in ples, vožnja s poganjalčkom, socialna igra Pojoči stoli, igra na travniku ...



DEJAVNOSTI ZA ZAŠČITO PRED NOVIM KORONAVIRUSOM

DEJAVNOSTI, ki so krepile in ohranjale zdravje otrok in odraslih v skupini, smo izvajali vse leto – prav od začetka vrtčevskega leta smo skrbeli za prezračevanje, dobro počutje, gibalne dejavnosti, umivanje rok, higieno kašljanja/kihanja ... ko pa je novi koronavirus prišel v Slovenijo, smo poostрили zaščito, hkrati pa ugotovili, da nimamo veliko stvari, ki jih lahko še naredimo, saj je v vrtcu skrb za zdravje pomembna vedno – ne le v času pandemije oz. epidemije.

Vodstvo je bilo zelo dovzetno za predloge in jih sprejemalo/uresničevalo glede na smiselnost v danem trenutku. Narejen je bil načrt dela ob razglasitvi epidemije koronavirusa v Sloveniji za Vrtec Postojna, v okviru katerega so bile (tudi) določene krizne skupine. Navodila in ukrepi za omejevanje virusa so se dopolnjevali glede na situacijo in možnosti, ki smo jih lahko zagotovili: pri vseh vhodih v vrtec so bili nameščeni podajalniki razkužila; vsi, ki so prihajali v vrtec, so bili pozvani, da si pred vstopom razkužijo roke; otroci so si roke umili, preden so prišli v igralnico; prepovedano je bilo prinašanje igrač od doma; omejena je bila samostojnost otrok (povsod, kjer bi lahko prišlo do kontaminacije); pogosteje smo si umivali roke; otroke smo dosledno spodbujali k pravilni tehniki umivanja rok; z otroki smo se pogovarjali o mikrobih (koronavirus); starši so bili obveščani elektronsko (eAsistent), preko spletne strani vrtca, preko zapisov na oglasnih deskah in na vratih v vrtcu ter ustno; odpovedane so bile vse dejavnosti, pri katerih bi se srečevali odrasli (delovni timi, strokovni aktiv, izobraževanje, telovadba za zaposlene, srečanja s starši, pogovorne ure).

Med prvim tednom zaprtja vrtca je bilo ponujeno dežurstvo, za katerega ni bilo interesa. Med tem, ko je bil vrtec zaprt, se je starše obveščalo preko eAsistenta in spletne strani vrtca. Na spletni strani vrtca so je bil dostopen kontakt kriznega štaba, članek za pogovor z otrokom o koronavirusu in ideje za življenje z otrokom v izolaciji. Sama sem staršem pisala – tako skupinsko kot tudi individualno. Med drugim sem jim poslala nekaj idej, kako lahko preživljajo čas v izolaciji. V eni družini so prišli do vzgojne situacije, pri kateri so potrebovali pomoč – preko telefona sem izvedla pogovorno uro.

Strokovni delavki sva za svoje zdravje in dobro počutje skrbeli v okviru možnosti, ki so jih dopuščale omejitve v času karantene: skrb zase in za svoje najbližje, nagovor sodelavcem o pomenu izolacije, prostovoljno delo, izobraževanje, ki je bilo izvedeno s strani Zavoda za šolstvo RS ...

Po vrnitvi v vrtec smo strokovni delavci skrbeli za zaščito otrok, staršev in osebja pred okužbo z virusom COVID-19. Poleg poostreane higiene, zračenja ipd. je bila največja sprememba ta, da smo dopoldneve preživljali na prostem. Po zajtrku smo se

odpravili in odšli na travnik, bližnji hrib, do reke ipd. Za pitje smo s seboj imeli vodo in PVC-kozarčke. V vrtec smo se vrnili pred kosilom. Z izjemo deževnih dni, smo dopoldneve preživljali zunaj.

Spodaj objavljam pismi staršem, ki se nanašata na dejavnosti v programu Zdravje v vrtcu.

Zapisala: Mojca Antončič

Zadeva: Poišči mišjo luknjico

Datum: 18.–29. 5. 2020

Skupina: Lučke (3–4 leta)

Vzgojiteljica: Mojca Antončič, mag. prof. zgod. učenja

Vzgojiteljica predšolskih otrok – pomočnica vzgojiteljice: Bobana Kosić, vzg. predšol. otrok

Otroci so fascinantni. Ko smo v igralnici, se učijo iz tega, kar jim ponudimo tam. Dva tedna smo bili v naravi in učili so se iz tega, kar nam nudi narava – z sodelavko sva izkoristili situacije, živali, rastline ... in v naravi spodbujale njihov razvoj. Razlike med 18. in 29. majem so očitne – otroci so napredovali na vseh področjih razvoja.

Na začetku so težko dihal po nekaj deset metrih teka, danes so bili na travniku skoraj »neumorni«.

Na začetku niso vedeli, kaj naj naredimo s PVC kozarčki in plastenkami, ki smo jih na travniku uporabili za pitje. Sedaj jim je »čisto jasno«, da omenjene stvari sodijo v koš za embalažo.

Ko smo bili prvič na travniku, so otroci našli dve palčki in se zaradi njiju kregali. Ko smo bili drugič, so najprej poiskali palčki in se pričeli kregati. Ko smo bili tretjič, so se takoj po prihodu pričeli dogovarjati, kdo bo imel palčko.

Ko smo šli prvič na travnik, je bil »en kup logistike«, da smo prišli tja ... nato pa še nazaj. Danes smo skoraj poleteli – pot smo opravili tako hitro, da je bilo ogromno časa za igro in po vrnitvi v vrtec smo imeli dovolj časa, da smo v garderobi ujeli oso in jo opazovali (uporabili smo kozarec z luknjicami v pokrovu). Ja, pa še po poti smo imeli dovolj časa, da smo se hecali in smejali – otroci me sploh niso ubogali, ko sem jim naročila, naj izklopijo veter ... vso frizuro mi je uničil;-)

Najprej smo hodili na travnik. Na začetku na isto mesto. Nato na isto mesto, vendar po drugi poti. Nazadnje na drug del travnika. Ta teden (torek) smo šli na Sovič in od tam videli parkirišče pred Postojnsko jamo. Naslednji dan smo odšli do parkirišča in se vračali ob reki Pivki. V četrtek smo se ponovno igrali na Soviču in ob vrnitvi opazovali pot, po kateri smo hodili prejšnji dan. Zadnji dan smo se vrnili na travnik.

Pred tednom dni sem slišala, da je na travniku dolgčas – ko bi vi danes videli deklico, ki je to izrekla ... njeno dobro voljo, razposajen smeh, neprestano aktivnost in razigranost ... in slišali njeno ugotovitev, da je na travniku lepo;-))

Zadnja dneva so imeli otroci dovolj izkušenj, da so si sami izbirali destinacijo, na katero smo se podali (en dan so bili složni – Sovič; drugi dan smo šli tja, kamor si je želelo največ otrok – travnik).

V naravi smo počeli tudi stvari, ki se jih običajno učimo v vrtcu (npr. zlaganje majčk in obračanje narobe obrnjenih rokavov) ... in nekatere stvari, ki so zelo pomembne za otrokov razvoj, vendar jih zaradi varnosti v igralnici ne dovolimo (npr. igra prerivanja in tek).

Nekateri otroci v veliki skupini ne govorijo (govorno manj spretni, sramežljivi ipd.). Da tudi njim omogočamo govorno izražanje, izvajamo dejavnosti v pravljčni sobi. Tja se s slikanico odpravimo v majhnih skupinah (cca. 5 otrok). Tokrat to ni bilo potrebno – v dveh tednih je bilo prisotnih od pet do devet otrok in otroci (tudi tisti »tišji«) so se spremenili v »brbre«. Stvari so poimenovali, opisovali, jih kazali in še na druge načine sodelovali. Čudovito je bilo slišati njihove glasove ... tudi tiste, pri katerih nisem razumela čisto vsega.

Skupaj smo si s parkirišča pred vrtcem ogledali Sovič in ga nato opazovali z različnih delov Postojne – enkrat je bil velik (visok), drugič majhen, enkrat je bil na desni strani, drugič za nami, tretjič smo opazovali, kako se je »prikazal« izza hriba ... Tudi cerkev smo večkrat opazili – največkrat le stolp, včasih le streho, iz bližine pa celo stavbo.

Pri drevesih smo ugotavljali, katero je listavec in katero iglavec. Pa tudi preizkusili, kako iglica zbode.

Danes smo se igrali igro Poišči ... Ko sem na poti izrekla besedo »poišči ...«, so bili otroci pozorni in ob nadaljevanju stavka poiskali imenovani predmet (hidrant, drevo, krtino, rumeno rožo, ptico, mišjo luknjico itd.). V večini primerov je bilo več rešitev (drevo, hidrant, rumena roža, krtina, okno ...). Včasih je bila le ena rešitev, na katero sem želela otroke opozoriti (mišja luknjica). Zgodilo se je tudi, da rešitve trenutno niso mogli pokazati in so počakali, da je bila vidna (ptica, Sovič).

V dveh tednih smo veliko opazovali (pa tudi poslušali in vonjali) in mislila sem, da otroke učim opazovanja – saj to je tudi bilo res in otroci izrazito bolj opazujejo – a se niso učili le oni, opazovati sem se učila tudi jaz. Ob poti, ki nas je vodila s travnika so opazili hidrant ... in smo se pogovarjali, kaj je to, kaj je v njem in za kaj se uporablja. Nato so hidrante opazili in nanje opozorili, ko smo hodili mimo njih. Jaz pa sem se že velikokrat s kolesom peljala od Postojne do Petelinj, pa do tega tedna nisem nikoli opazila velikega števila hidrantov ob poti;-)

Ja, dragi starši, otroci nas učijo ... včasih majhne stvari, včasih velike in včasih ogromne ... le pogledati moramo, da nam pokažejo ... slišati, ko nam povejo ... in razumeti.

Lepo vas pozdravljam;-)

Mojca

Zadeva: **Sončni dopoldnevi**

Datum: 15.–19. 6. 2020

Skupina: Lučke (3-4 leta)

Vzgojiteljica: Mojca Antončič, mag. prof. zgod. učenja

Vzgojiteljica predšolskih otrok – pomočnica vzgojiteljice: Urška Rupnik, vzg. predšol. otrok

Na današnje kiso nedeljsko popoldan se spominjam sončnih dopoldnevov, ki smo jih preživel v tem tednu ... no ja, ponedeljek se je pričel deževno, zato smo ostali v vrtcu, se spomnili, kakšne igrače so na policah, poslušali pravljico Guji Guji (Chin-Yuan Chen) in se o njej pogovarjali.

V nadaljnjih dneh smo po zajtrku odhajali ven:

- Igrali smo se na travniku (s suho travo, zemljo, palčkami, kamenčki, storži ...).
- Tekli smo po hribu navzdol ... in po hribu navzgor (in to ne samo enkrat!).
- Igrali smo se s prijatelji!
- Na travniku smo našli cvetlice in jih poimenovali (ivanjščica, detelja, tropotec, zlatica, regrat ...).
- Med dlanmi smo mečkali cvet divjega česna in ga vonjali.
- Opazovali smo sledi traktorskih gum in premikanje senc, ki so jih oblikovali oblaki.
- Z različnih destinacij smo poiskali Sovič in Kočo mladiko.
- Opazovali smo helikopter, letalo, kolesa iz projekta POSbikes in promet na avtocesti.
- Pogovarjali smo se o vlakih in o razliki med potniškim in tovornim vlakom (ogledali smo si tudi fotografije obeh vrst vlakov), nato pa odšli do železniških tirov, počakali na vlak in ugotovili, katere vrste je bil.
- Z dveh mostov smo mahali kamionom, ki so vozili po avtocesti.
- Poslušali smo delček opere Nabucco (Giuseppe Verdi) in začetek Beethovnovе Moonlight Sonate.
- Telovadili smo na stadionu in pretekli kar dva kroga.
- Na travniku smo se učili nabirati ivanjščice (z dolgimi stebli) in iz njih oblikovali šopek, ki se nahaja v garderobi.
- Ali želite vedeti, kako nam je pobegnil deževnik ... in se skril v nahrbtnik? Na travniku so otroci našli nekaj deževnikov. Ob vrnitvi v vrtec smo na poti opazovali njihove iztrebke. Naslednjič smo se na travnik vrnili s kozarcem. Vanj smo vstavili zemljo in nanjo položili deževnike. Poiskali smo jih na travniku – uporabili smo prske, palčke, kamenje in storže in prvi dan našli kar štiri deževnike. Naslednji dan smo imeli s sabo kozarec z luknjicami v pokrovu in med igro je deček našel deževnika, ki je šel z nami – v kozarcu. Potem pa pridemo v vrtec in ga ni bilo več v kozarcu ...

Tudi v prihodnje naj bodo otroci primerno odpravljeni za bivanje na prostem.

Lepo vas pozdravljam:-)